

Bandura Ludwik

Data urodzenia: 1904

pedagog, nauczyciel, wykładowca akademicki, prorektor (1959–1962) i rektor (1962) Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Gdańsku, kierownik Katedry Pedagogiki Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu (1960–1965), członek Towarzystwa Naukowego w Toruniu od 1964 r.

Urodził się w Berlinie. Początkowo pracował jako nauczyciel, zarówno w Polsce (Bydgoszcz), jak i Niemczech (uczył polskich emigrantów). Podczas drugiej wojny światowej był zaangażowany w tajne nauczanie. Po zakończeniu wojny zajmował się kształceniem nauczycieli. Uzyskał kolejne stopnie i tytuły naukowe – od doktora w 1948 r., po profesora zwyczajnego w 1971 r. Od 1954 r. pracował na uczelniach wyższych, początkowo w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Gdańsku (był m.in. jej prorektorem oraz rektorem), a w l. 1958–1965 na UMK w Toruniu, gdzie kierował Katedrą Pedagogiki. Był członkiem Komitetu Nauk Pedagogicznych Polskiej Akademii Nauk oraz Związku Nauczycielstwa Polskiego. Od 1957 r. należał do Gdańskiego Towarzystwa Naukowego. Jego zainteresowania naukowe obejmowały problematykę dydaktyki i andragogiki, pedeutologii i historii myśli pedagogicznej.

Literatura:

1. *Pracownicy nauki i dydaktyki Uniwersytetu Mikołaja Kopernika 1945–2004. Materiały do biografii*, red. S. Kalembka, Toruń 2006, s. 76.
2. Szulakiewicz W., *Bandura Ludwik Ryszard (1904–1994)*, [w:] *Słownik biograficzny polskiej historii wychowania*, red. W. Szulakiewicz, A. Meissner, Toruń 2008, s. 63–68.
3. Nalaskowski S., Szulakiewicz W., *Pedagogika toruńska. Od katedry do wydziału*, Toruń 2009, s. 63–66.

Agnieszka Wałęga